Udateret

SENDER
Niels Skovgaard

RECIPIENT
Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Mentioned people:
Jørgine Aggersborg
Gitte Høyen
Ludwig Kabell
Janus la Cour
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 18 nr. 7

TRANSCRIPTION

Mappe 18 nr. 7

la Cour og jeg købte til jul et dusin tynde og fine vandglas, og forærede hinanden et halvt; jeg har ganske umådelig fornøjelse af mine, jeg bruger dem ikke til at drikke af, men til at spille på, de har den dejligste klang, og så er de alle forskellige i tonen, så de danner en hel skala, det er den dejligste tidsfordriv at stå og klimpre på dem med et penneskaft; dersom Kabel havde dem i Paris, så komponerede han skam en konsert på dem. Det morsomste ved dem, er dog næsten det, at, når man tager et og hænger det over penneskaftet, og gynger det frem og tilbage, så det slår imod på en uregelmæssig måde, så lyder det aldeles som koklokker i det fjerne, jeg kan sådan komme i stemning ved det, de yndigste sommeraftener, stille og uendelig fredelige, rulles op

-2-

for mig, Du skulde bare høre, det er aldeles bedårende. Jensen var her ude i dag, og så begyndte jeg på det, og han udbrød straks koklokker. Jeg tænker for alvor at tage fat på stuen her hjemme, nu Du er borte, så kan jeg jo så dejligt rumstere, det skulde så være ved lampelys, omtrænt som på denne tegning, men der er adskillige praktiske vanskeligheder, som skal overvindes; det bliver vist heller ikke til fryd for Madam Hansen, når jeg lukker for vinduet. Først skal jeg dog se at klare det lille billede men jeg udtrykkelig Der er en mængde som bestandig har bedt mig hilse Dig, men jeg kan vist langtfra huske dem alle. Fru Høyen, grevinde Moltke og hendes onsdags selskab, Fermeren[1], (tante Gine beder Dig også tage Dig i agt for kakkelovnen I har købt, der er nok nogen i Paris der er blevet kvalt). Mariboes og mange andre, naturligvis først og fremmest la C. og mad. Hansen. Pedersens.

Lev nu vel I dernede.

Niels

---

[1] Federik Vermehren

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 18 Nr. 7.

la Cour og jeg købte til jul et dusin meget tynde og fine vandglas, og forarede hinanden et halvt; jeg har ganske umådelig fornøjelse af mine, jeg bruger dem ikke til at drikke af, men til at spille på, de har den dejligste klang, og så er de alle forskellige i tonen, så de danner en hel skala, det er den herligste tidsfordriv at stå og klimpre på dem med et pendelskaft; dersom Mabel havde dem i Paris, så komponerede han skam en koncert på dem. Det morsomste ved dem, er dog næsten det, at, når man tager et og hænger det over pendelskaftet, og bøjer det frem og tilbage, så det slår imod på en uregelmæssig måde, så lyder det aldeles som kokkedukker i det fjerne, jeg kan sådan komme i stemning ved det; de yndigste sommeraftener, stille og uendelig fredelige, rulles op

for mig, Du skulde bare høre, det er aldeles
bedårende. Jensen var her ude idag,
og så begyndte jeg på det, og han udbrød
straks kokelokker. Jeg tænker for
øvrigt på at tage fat på stuen her hjemme,
nu Du er borte, så kan jeg jo så dejlig
rumstere, det skulde så være ved lampelys
omtrent som på denne tegning, men der
er adskillige praktiske vanskeligheder
som skal overvindes; det bliver vist hellere
ikke til noget for Madam Hansen, når jeg
lukker for vinduet. Først skal jeg dog
selv at klare det lille billede men pyntesmen.
~~Der er~~
Der er en mængde som ~~jeg~~ ~~absolut~~ skal
indstændig have bedt mig hilse Dig, men jeg
kan vist langtfra huske dem alle. Fru
Hejen, grevinde Molthe og hendes onsdags selskab
formoder, (tante Gine beder dig også tage dig i agt
for kakkelovnen I har købt der er vist norsk
i Paris der er blevet kvalte 3 Mariboes og mange
andre, naturligvis først og fremmest la C. og
Madt Hansen. Tidsskrift.

Lev nu vel I dumme. Niels.